МАКЕДОНСКИ ГЛАС

(MAKEDONSKI GLAS)

LA VOZ MACEDONICA

CORREO ARGENTINO
TARIFA REDUCIDA
Concesión 3361

Освобождението на Македония лежи в вътрешното възстание който мисли друго яче да се освободи Македония, той и себе си лъже и другите.
Гоце Делчев.

АБОНАМЕНТ:
За година $ 1.20, за 6 месеца 0.60 сентавос.
Цена — 0.10 сентавос

Периодически орган на М-та Прогр. Група в Буенос Айрес, Аржентина. Redactor: N. Popovsky.
АДРЕС ЗА ПИСМА И КОРЕСПОНДЕНЦИЯ: N. Popovsky, Casilla de Correo 1684 — Buenos Aires.

ГОДИНА (AÑO) 3. Buenos Aires, Junio de 1938. Буенос Айрес, Юни 1938. Брой (Numero) 11.

МИРЪТ ПРЕД НОВА ОПАСНОСТ

Войната която водят фашистките правителства срещу демократическите държави е в пълен ход.В Испания тя наскоро ще навърши почти две години,а в Китай — една година, и в двете страни водена с големи изтъпления над населението.

Войските на Хитлер и на Мусолини редно с дивите африканоки пълчища на Франко продължават своето варварско нашествие в лелна Испания. В усилията си за да смажат по-скоро демократичния отпор, фашистите сеят на всекъде смърт из страната: бомбардират беззащитни градове, села, пристанища; избиват хиляди невинни в нищо деца и жени;, потопяват параходи и унищожават селища. Напоследък те засилиха своя варизъм, в Гранолен, Барселона, Валенция и Кастелон де ла Плана, където техните авиони отнеха на хиляди хора живота им.

Японските милитаристи в Китай прилагат същите методи на борба срещу китайския народ. Оздобени от неколкото поражения които претърпяха, те сега засилиха своите жестокости над китайския народ. Големият им неуспех да доминират Китай ги вбесява и това ги принуди да хвърлят 500 хилядна армия на китайска територия, която армия е предприела на неколко фронта офинзива. Обаче, въпреки някои частни успехи които имат, японската войска е още далече да доминира напълно Китай.

Пред този бесен ход на фашизма "демократичните" правителства пасуват, те не взимат никакви контра мерки даже тогас когато фашистките авиони бомбардират техни градове, и когато потопяват техни параходи. Напротив, днес английското правителство официално е на страната на Франко, а Франция на Народния Фроит се влачи след английските консерватори.

Нещо повече даже. Днес двете тия страни водят преговори за да турнят посково край на войната в Испания, посредством одушевието на републиканското правителство в Барцелона.

Рим и Берлин диктуват над Лондон и Париж. Диктаторите от Рим и Берлин имат готови своите планове за разделяето на света. За испълнението на тия планове те не се спират пред нищо. Мусолини открито заяви, че е на страната на Франко, т. е. за това той му испраща войска и оръжие. Хитлер също има своята дан към Франко и след анексирането на Австрия, сега силно наблега за разкъсването на Чехославакия.

За разкъсването на Чехословакия Хитлер иска да си послужи с своите агенти от германската партия Судетен, водена от Хейнлейн. За целта той счете за удобен момента на общинските избори в Чехословакия. Посредством тех Хитлер искаше да намери мотив за да реализира своят план, да раздели Чехословакия, да ликвидира с демократическия режим и унищожи независимоста й, и по тая начин да я присъедини към Германия. Обаче тук, специално в тоя случай неговото щастие не му помогна. Тук той опре о твърдо. Въпреки големите и чести провокации предизвикани от неговите агенти за да сеят смут и безредици в страната, изборите станаха на — 29 май и на 12 юни в целата страна, почти мирно. От сведенията които се публикуваха се вижда, че огромното мнозинство от народа е гласувало за демократичните партии.

За да укажи по-голем натиск над населението германския фашизъм бе струпал неколко дивизии на чехословашката граница и при първия удобен момент да навлезат в Чехословакия. Обаче в надвечерието на изборите, чехословашкото правителство мобилизира половин милион армия която биде концентрирана в населените окръзи с германци и на границата от към Германия. С тази контра мерка чехословацкото правителство запази редъ в страната от проектираните безредици и бунтове които требваше да вдигне пратията на Хейнлейн. Тази мерка бе един силен удар на агресивната политика на Хитлер. Последният биде принуден да отегли своите войски от чехословацката граница. Обаче с това положението между Судетен и чехословацкото правителство още не е нормализирано. Възможноста от избухването на една война между Чехословакия и Германия, предизвикана от последната, разбирасе, не е избегната.

Германската фашистка преса и след изборите продължава атаките си срещу Чехословакия. Тя люто се заканва, че зад 3-те милиони Судетен стоят 70 милиона германци, и че един ден те ще се надожат.

Чехословашката република е решена да брани на всека цена своята независимост от посегателството на фашизма и нема да отстъпи ни то една педа земя от своята територия. Даже в случай — как то е заявил един нейн държавник — че ако Чехословакия бъде изоставена и от своите съюзници — Англия и Франция, тя ще отвори вратите на Съветска Русия, която с готовност ще защищава незвисимоста и свободата на Чехословакия и на всички други демократични страни от посегателството на фашизма.

Хитлер и Мусолини — ето хората които готвят на ново да хвърлят света в човешка касапница; това са подпалвачи на нова война, това са двамата диктатори които поставят мирът пред грозна опасност.

НУЖДНА Е БЪРЗА ПОМОЩ ЗА ИЗЛИЗАНЕТО НА ВЕСТНИК „МАКЕДОНСКИ ГЛАС"

Редакцията е наново принудена да се обърне с позив към вас — настоятели и четци на "Македонски Глас" и към всички симпатизатори на македонското прогресивно движение в Аржентина, за да се отчетете и подкрепите финансово вестника

Финансовото положение на "Македонски Глас" е на ново критическо. Той е на ново пред фактическото спиране. И ако последното стане, то ще се дължи изключително на нередовното отчитане на неговите разпространители. А това ще рече, че неговите настоятели вместо да го разпространяват, те всъщност работят, съзнателно или не, за неговото затруднение и пълно спиране.

Драги настоятели и четци на "Македонски Глас": Направете всичко по силите си за да се отчетете и подкрепите както и по-рано "Македонски Глас"! Вземете всички необходими мерки, за да закрепим "Македонски Глас" за да излиза и за в бъдеще!

Нека се знае, че настоящия брой немаше да излези от печат, ако, неколко негови четци не беха отпуснали известен заем. Обаче с последната мерка негсвото положение не са закрепва. За следния брой (12) пак нема пари и ето че "Македонски Глас" пак е пред спиране. Ето защо за да не се достигне до неговото спиране, НУЖДНА Е БЪРЗА ПОМОЩ и преди всичко е необходимо всички лица които дължат към Редакцията известна сума да се издължат веднага, и като своевременно се подеме една усилена кампаня за събиране ФОНД "МАКЕДОНСКИ ГЛАС". Записване на абонати и по-големо разпространение на вестника. Само по тоя начин ще можем да осигурим не само редовното му излизане,, но и да удвоим през четвъртата му година неговия формат.

Нека, прочее, и тоя път македонската емиграция осигури излизането на своя вестник "МАКЕДОНСКИ ГЛАС"!

ГОТВИ МУ СЕ ТЪРЖЕСТВЕНО ПОСРЕЩАНЕ.

За на 21 т. м. в 20 часа вечерта, се очаква да пристигне в Буенос Айрес г-н Осорио и Гажардо, амбахадор на испанското републиканско правителство в Аржентина.

По тая случай всички дружества и приятели на лелна Испания, която две години очарована целия свет с своята борба срещу реакцията и интернационалния фашизъм който нападна нейната независимост, се готвят да му устроят едно големо посрещане, с което да се докаже, че народа в Аржентина е на страната на законното републиканско испанско правителство от Народния Фроит.

Литературна Танцувална Вечеринка

Македонската Прогресивна Група в Буенос Айрес ще даде НА 26 ТОЗИ МЕСЕЦ, НЕДЕЛЯ, в 3 часа след обед, в салона ФОРВЕРЦ, каже РИНКОН 1141 (между ул. Умберто 1-ви и Сан Хуан) ВТОРАТА СИ ВЕЧЕРИНКА (матине) с много интересна и добре подготвена литературна програма.

На вечеринката ще се представи за пръв път и много интересната двуактна комедия: ГУЛЯДЖИЙ КОМИТАДЖИИ на македонски говор, в която се осмиват кокошкарите комитаджи

ТАНЦ — ХОРО — ВЕСЕЛА ПОЩА, БАЗАР ДО КЪСНО ПРЕЗ НОЩА.

Ще свири музиката на българската трупа ШЕКСПИР.

ВХОД КАВАЛЕРИ $ 1.00 — ДАМИ $ 0.50.

Салон "ФОРВЕРТЦ" — РИНКОН 1141.

Македония като отделна нация и нейното освобождение

(2-ра част. продъл. от миналия брой).

Един от важните и опустошителни фронтове през световната война се падна в Македония. Македонския наред требваше да понаса и търпи зверствата на своите поробители и на техните съюзници, до като се свърши войната. Македония и този път беше обляна с кръвта на македонския и други невинни народи, за в полза на алчния империализъм и на загиващия капитализъм.

През 4-тия век преди Христа Филип 2-ри македонски и син му Александър великия използували разногласията на другите заобикалящи ги тракийски племена и ги завладели, тъй като тези племена живели по отделно, като всеко едно от тех е гледало да запази своята самостоятелност и да образува отделна държава. Така Филип 2 и Александър велики завладели целият Балкански полуостров тогас. Всички тракийци били, както и първите племена от които произлизали македонците — били помакедончени.

Днес България и Сърбия спорят относно македонския народ, ивсека една казва че той е български или сръбски. Обаче едните и другите жестоко се мамят.

По-късно, вероятно, от нахлулите гъсти славянски маси в Македония македонците били пославянчени, но все пак те успели да задържат своите нрави и обичаи.

Българите са от турско-татарски произход (хуно - българи) дошли от исток, където живели дълго време в съседство с китайците и явили се в Европа, между Урал и Каспийско море, към средата на втория век след Христос. Скитали се изсеверо - източна Европа, основали до Азовско и Черно море българска държава 582 и 35 и чак в 679 год. третият Кубратов син, Аспарух минал с своята орда Дунава и основал славяно - българска държава, след туй българите били пославянчени, като запазили само войнствения си дух.

Сърбите са клон от славянското племе, дошли от Галиция през първата половина на следния век след Христос и се заселили на юг от Дунава и по долното течение на река Сава. Сърбия покъсно е завладела Македония дори и Албания през 14 век, при царствуването на крал Стефан Душан. Даже битките на Косово през 1389 год. са ставали по между сърби и турци, а по-късно тези битки се повторили през 1445 год., но този път между турци и маджари. И двете битки завършили с погром за сърби и маджари. Така се били тогас разните полководци, крале, и императори за красивата чудноватa и природно богата Македония, до като я заробвали и предавали от ръка на ръка.

В течение на много векове Македония е играла важна и значителна роля в историята на близкия исток. Вековното я робство не можа да я заличи от картата, ни то пък нахлулите гъсти славянски маси, които не можаха да заличат всички спомени от минало той.

След войните се появиха на ново македонските революционери, едни българо - фили, други сърбо - фили, с продажни идеи и изменничество, членове на В. М. Р. О. които до скоро се бореха, като предатели на своя народ, за да бъде Македония присъединена към България или Сърбия. Но македонския народ не се хвана на тезната въдица и жестоко ги наруга като свои врагове. Македонския народ верва само в чистата идея на великия революционер Гоце Делчев, който падна за свободата на Македония, и на неговите искрени последователи и членове на В. М. Р. О. Обединена. Македонския народ, не веднаж лъган, вижда, че единственото и истинско освобождение на Македония лежи в вътрешното въстание, и вероятно е, че Македония по друг начин нема да се освободи: "който мисли друго яче да се освободи Македония, той себе си лъже и другите" — казваше Гоце Делчев.

Днес имаме около 20 по-малки от Македония автономни държави в Европа, Америка и Азия. Македония има около 65.560 кв. километра повърхност, с свои географически и добре отчертани по природа граници. Македония щеше да извоюва по-леко своята независимост, но днешната й разпокъсаност я постави в големи затруднения, а и денационализаторската политика на потисниците има за цел да лиши Македония от картата, но македонския народ е кален в борбата и нема да преклони глава, до като не извоюва националната си свобода.

Преди Балканската война Македония имаше по-голем достъп към освобождението си, тъй като имаше на среща си само турските си султани и техните лакеи, а днес под власта на тригловото чудовище — Балканските империалистически държави — ще да има доста по-големи спънки, до като се организира в една В. М. Р. Обединена и понесе на свои ръце свободата си. Нема народ който да се е борил и да не е извоювал националната си свобода. Требва да се знае, че негасне туй що се не гаси, така и македонски народ рано или късно ще извоюва с собствените си сили своята независимост.

С победата на демокрацията в Испания се очаква и победата на световната демокрация и независимоста на всички потиснати народи, така също и на Македония, която ще скъса вековните вериги и се отърве от робство. Историята показва, че македонския народ се е борил от вековe, бори се непрестанно и до днес. Но македонската история е велика, велик е и македонски народ и той ще победи своите неприятели.

Ако всички чеда на Македония пръснати по света резко съзнават това и подадат ръка на своите братя в Македония, нещо съмнение, че последната ще бъде освободена. Моралната и материална подкрепа ще зависи първо от вас събратия македонци, а после и от световната демокрация.

Чако.

Мано Драганов.

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ.

ВЪГЛЕКОПАЧ

Надоле! Надоле! Надоле!
В студените бездни слезни,
където тела полуголи
се гърчат край черни стени;
де опват се мощи железни
и техния удар звъни
сред мрака на страшните бездни,
с протеста за слънчеви дни,
с протеста за отдих, за воля
за въздух, простор, ширини.
Надоле, надоле, надоле, —
надоле слезни!

Слезни в тия мрачни утроби
на хищната майка земя,
слезни между братята роби —
в морето от вечна тъма,
и твоята лампичка бледа
ще бъде там ярка звезда,
там сноп от лъчи ще огледа
зловещия храм на труда,
зловещите тези юдоли,
де нема ни нощи, ни дни.
Надоле, надоле, надоле, —
надоле злезни!

А там вековете незнайни
редили са пласт върху пласт —
тез пластове мрачни, безкрайни,
прострени навъзде край нас,
които живота истъка
на каменен, черен килим,
които са хладни кат мъка,
а крият и огън и дим.

Слезни там и с удари верни
разбивай, разлющквай, руши,
разкъртвуй тез пластове черни,
тез робски души!
И в бурната пеш на борбата
грамадата черна хвърли,
и спри се да видиш, когато,
сред мрак и оловни мъгли,
ще блеснат реки огнестръйни,
когато червени вълни,
понесени в пристъни буйни,
ще бликнат по всички страни,
когато сред блеещи нови
земята ще ври, ще гори
в огнйове, огнйове, огнйове
и дъжд от искри!

КАК ЩЕ СИ УМРА МЛАД И ЗЕЛЕН

Тая година моята стара приятелка — жълтата гостенка — потропа на левия ми дроб. Слава Богу, че имам само два дроба — до година нема вече къде да се пюти. В същност, мене какво ми требваше да отивам "на гости у дявола!" Ето че опашката му остана в ръцете ми и в велики четвъртък аз съм на велико разпятие. Не мисли, драги читателю, че се смея. Това съвсем не е хумореска, а трагедия, но банална... затова и нема да те занимавам с нея. Па и главната причина за смъртта ми ще бъде друга. Работата е проста: лекаря — един лекар, който за най-горната част от телото си има нужда от лекар — след като се набарабани до насита върху ребрата ми, кимна глава:

—Да... върха на левия дроб пострадал... Имате катар в дроба...

Аз никак не се очудвам, че именно в дроба си имам катър. Днес има толкова много магарета и катъри, че некое от тия благородни животни вместо да става районен кмет, настанило се е в дроба ми.

След като ми предписа всичко ,което може да яде един принц, лекаря си отиде. И ето започна трагедията ми. Какво мислите?— Болестта се усложни? По дяволите болестта. Ужасът дойде в жестокия образ на бабичка. Ооо! Никога не бех предполагал, че в нашия род има толкова много бабички. Ето ги две по две, три по три идват да видят болния и да му кажат некоя успокоителна дума.

Сине Ристее! Шчо ти йс, бре Ристее!... Лошо те соних, бабин! Лошо — со чалма. Алла гайрет.

Това е една от македонските ми баби. А аз имам баби: от от Стара България, от Ромънска Добруджа, една "фрау Ангелица" от Виена, една "бариня" от Бесарабия, една живела в Ниш през войната и "прича", четири баби от Смирна..., ох, по-добре да не ги споменувам — нека Господ ги помене в царството свое.

Всички тия баби са твърде разговорливи и имат поетическа фантазия: една ме сънувала с чалма, друга, че съм яздел метла, тедем сънували, че съм се давил в една голема мътна река, една, че ме емнала "една вихрушка, едни ветрица, бури и прахове"... Едвам съм слезнал на земята. Ето 15 дни как тия бабички разпрaвят сънищата си, а аз лежа по гърб, потя се от двойни мъки и въздишам.

Всички тия бабички дрънкат толкова много глупости, колко Стамболийски едва смогва да каже в една своя петчасова реч. А какви ли не билки, корени, треви, бурени ми носят.

—Ох! — пъшка некоя, оставяйки до вратата възрол треви, — нося ти за кашлица, бабин!

Друга, възрала цела бохча буреняци и ги слага върху кревата, целувайки ме трогателно.

Вервам зимника да се е напънил с тия медикаменти, които даже и столичния книгоиздател Шопов не би изконсумирал в вегетарианския си "живот" на руски.

А бабичките идат ли, — манна небесна. Една изува обущата си и ги слага точно пред мене, втора, смъркайки емфие още от вратата разправя:

—Видиш ли, като не ходиш в черква!

Бабичките се нареждат една до друга на миндера, като току що изхвръкнали ластовичета по телефонна жица. Всички авторитетно беседват върху политката и вечния календар и цели часове аз слушам "велики" мисли, мисли като да чета в "Слово" литературен подлисник от Йордан Бадев.

—Христо, сине - чедо — виждаш ли Христо, ангели?

Аз само се здържам: — Не, бабо виждам само дяволи... женски.

Майка ми ме гледа укорително:

—Христо, тя е втора братовчедка на дедо ти.

Втората братовчедка на дедо ми пояснява, че щом ангели ми махали с ръце, немало да умра, а другата една, вероятно трета братовчедка на дедо ми, бръква в джоба си, изтръсва шепа прах и тютюн и бърже пъхва в устата ми некаква нафора с космi и тютюн.

Майка ми не успокоява с всички усилия, а бабичките стават, една по една ме целуват, ахъкащи на емфие, чубрица, мастика и пр. и клатейки се излизат...

—Ох! — облекчително въздъхвам аз, но средвъздишката некой почука на вратата: пак бабичка.

—Тук ли сте, тука? Како прави болния?... Рекох да го видим, да му кажем некоя божа дума за кураж...

Ох, читателю, куража вече не напуска... Аман от тия бабички. Нека другарите ми отмъстят, ако загина млад и зелен.

Април, 1923 год.

КОРЕСПОНДЕНЦИЯ

ВПЕЧАТЛЕНИЯТА МИ ОТ БУЕНОС АЙРЕС.

Инициативата на Македонската Прогресивна Група в Буенос Айрес, за да чествува по-добре годишнината на най-великия син на Македония — Гоце Делчев, с устройване на вечеринка на която да се представи за втори път така прочутата македонска драма: "Македонска Кървава Свадба" ме заинтересува много и аз, въпреки че се намирам на повече от 400 километра растояние от гр. Буенос Айрес, сторих всичко възможно пред компанията където работя, да получа пермисо за неколко дена за да отида в Буенос Айрес и присъствам на Възпоменателната Гоцева Вечеринка, която така добре беше разгласена от Македонската Прогресивна Група.

Един ден преди реализирането на вечеринката стигнах в Буенос Айрес и първото ми посещение беше един ресторант — Акрополис — в който още с влизането ми видох два големи афиши на испански, с неколко снимки с което се съобщаваше за Гоцевата вечеринка.. Намерих се с стари приятели и посетих и други ресторанти и кафенета и на всекъде виждам все афиши с портретите на Гоце, Сандански и Х. Димов. На всекъде се говореше за вечеринката.

Макар в програмата да се казваше, че тя ще почне в 8.30 часа вечерта, то аз не можах да дочакам определеното време и отидох още в 6 часа. Като мен намерих и други коит отишли рано и с нетърпение очаквахме часът. Малко по-малко салонът започна да се пълни а и времето вече наближаваше.

Вечеринката бе открита с една подходяща декламация, посветена на смъртта на Гоце Делчев след което започна представлението на "Македонска Кървава Свадба". Преди вдигането на завесата дочу се мелодията от артистите и бавно започна да се отворя завесата на сцената на която беха артистите на нивата която жънеха. Воликолепна картина на която виждаше човек македонския селенин да работи на полето с целата си фамилия. Нема да разказвам подробности защото тя с известна вече на много. Аз за пръв път я виждам да се представява и останах много доволен от всички артисти и артистки. Те всички играха добре своите роли. За това свидетелствуваха и неоднократните ръкоплескания от публиката. Като венец на това, когато артистите вкупом бидоха представени на публиката, им биде поднесен един разкошен букет от живи цветя, който биде връчен на симпатичната госпожица Виктория Бенсион, която изигра отлично ролята на Цвета.

На следния ден 15 май, посетих локалът "Македонски Дом". Направи ми особено впечатление неговата подреденост и мебелировка, и особено хубавия голем портрет на Гоце Делчев. Тук се запознах както му е реда с много нашинци с които разменихме мисли относно съдбата на нашата родина — Македония.

Понеже съм член на Македонската Прогресивна Група и живущ далеч то използувах случая, като си исплатих членския внос, за 8 месеца и една песа за фонд "Македонски Дом".

Въобще моите впечатления са много добри от активноста на членството на Групата и желая щото и за в бъдеще **всички да работим** където и да се намираме поусилено за Прогресивното движение.

Н. Косма.

ПОЛОЖЕНИЕТО НА КОЛОНИСТИТЕ В ЧАКО.

Като вземе от първия до последния колонист тук всеки ден от тъмно сутрин до тъмно вечер вънаги работи и си прави сметка и с голема надежда очаква рекалтата за да получи нещо от произведените артикули, но в каря на краищата не взима нищо, и ето че почва на ново да бъхти пак от тъмно до тъмно, казвайки, тази година нема ама до година дано бъде берекета по-добър и прочем. А времето си минава и ние си караме мизерията и ще караме до дето съществува тази надежда, чрез голата работа за да прогресираме. Жалки надежди!

А можем ли да прогресираме? — Не! И ето защо: Когато ние колонистите купуваме памучното семе по 200 $ тона, а сега когато продаваме памука ни го плащат по 140 $ тона. Слънчогледово семе купувахме по 250 $ тона, а ние сега го продаваме на една низка цена от 50 $ тона, и то мнозина не искат да го купят, тъй като немало цена, което ще рече искат да им го дадем без пари, защото те, търговците, имали големи галпони, та там да го вардели за да не се развали. Така си е и всеки говори за туй, че е лошо и всеки казва, че за това са виновни търговските фирми: Бунхе и Бори, или Драйфус и Ко. Значи виновни са за нашето тъй големо тегло големите компании, понеже скъпо ни продават и евтино ни закупват нашата стока. Тежката стока винаги има цена, а нашата нема — по неже немала пазар. А това те връшат с нас колонистите винаги и живеят от нашия ограбен труд.

Ние колонистите трябва да търсим исход от това положение. В молене на Бога нема да намерим никакъв изход, както никой до днес не го е намерил, а също и с скръстени ръце. Ето защо аз мисля, да оставим настрана частните работи и да се наредим в единната борба, само това нас ще ни спаси, за това трябва организация и юнион, за да ни се заплатат повече нашите произведения.

От борбите които се водят в Испания и Китай се вижда, че там всеки ден падат хиляди в борбата срещу фашизма и експлоатацията, за да се защият от ограбванията на големите предприемачи и пр. и да запазят свободата и демокрацията си. Ето защо колкото по-рано се наредим в борбата, толкос по-добре за нази.

Колония Кастели.

Лазар Г. Лазаров.
Христо Смирненски.

СЪОБЩЕНИЕ.

На 3 ЮЛИ неделя, в 3 часа след обед, Македонската Прогресивна Група свиква общо членско събрание на което ще се даде ПОЛУГОДИШЕН ФИНАНСОВ ОТЧЕТ.

Събранието ще стане в собствения локал на каже Луис Саенс Пеня 1037.

Нека на това събрание да не отсъствува никой член или симпатизатор.

ОТ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Месечен преглед на събитията в света

ФАШИСТКОТО ПРАВИТЕЛСТВО НА ЦАР БОРИС СЕ ПОДИГРАВА С БЪЛГАРСКИЯ НАРОД.

След парламентарните "избори" станали през март в България българското правителство разтръби из света, че България се възвръща на ново към парламентария и демократичен режим.

До колко беха изборите народни се виде от факта, че на самият народ не му се позволи да направи накаква агитация и никакви кандидати свои да постави, а биде заставен с фашистския камшик да гласува за назначените от правителството кандидати. Обаче въпреки бесния фашистки терор българският народ пак успе да избере свои депутати, които да изобличават фашистката политика пред народа.

На 22 миналия месец цар Борис е открил Народното Събрание с реч, в която изложил политиката на България и задачите на Новата Камара. В речта си казал, че вътрешното положение е заздравено и външната политика е мир и сътрудничество с съседните държави.

Това събитие целата българска фашистка преса и агенции разтръбиха го из света, че България се връща на ново в парламентарния режим. Но ето че, 26 дена по-късно; същата фашистка преса и агенции изобличават правителство на Борис, като съобщават с дата 17 т. м. че правителството в едно от заседанията на Парламента е изключило трима депутати подозрени в комунизъм. Целата опозиция от около 70 депутати е протестирала против този нов вандализъм на правителството и е напустнала заседанието на парламента.

Че фашистката власт на Борис подозира целият български труд ов народ в комунизъм,това е известно от неговите кървави дела които се нижат от 1923 година насам, като лиши работническите маси от всички свои политически и социални придобивки които беха извоювали в течение на десетки години с големи борби.

Такъв е парламентарния режим и прословатата демокрация на "демократичния" цар на българите.

БУНТОВЕ ВСРЕД АРМИЯТА НА ФРАНКО.

Бунтовете всред армията на Франко стават все почести. След мистерията с генерал Ягуе дойде бунтът и бегство на 2.600 политически затворници в Помплона, а след тоя се заредиха бунтове в армията, против германското и италианско господство, в Сарагоса, Севиля, Малага и др. градове. Всички тези бунтове били потушени от германските и италиянски войски в Испания. С стотици офицери от франковата армия били осъдени на смърт.

Напослед фашистите са превзели г. Кастелйон де ла Плана,обаче, от последните сообщения се установява, че армията която командва генерал Мияха е спрела фашистката офинзива на реката Михарес и е презавладела бдиския град до Кастелйон Виляреал от 18 хиляди жители.

Така наречената "Загубена дивизия 43-та", която биде откъсната от леалните войски и биде обградена в местноста Биелса, пров. Хуеска, е приминала изцело 9.000 души с целото си оръжие в Франция и от там в Барселона. Само 300 души от тех са предпочели да не се върнат в Испания. Завърналите били готови на ново да заминат на фронта, да се бият до край срещу фашистките войски.

В градовете Танхер и Кадис в фашистка Испания на 17 т. м. станали на ново сбивания по между германци и италиянци, африканци, и испански офицери. Когато една група от германски офицери се отправила да поеме управлението на воения арсенал, старото такова, от испанци, е отказало да им го предаде. В резултат на това има убити трима германски сфицери, четири италиянски,един портогалски подофицер и пет африкански ранени.

Това разложение всред армията кара Франко и неговите господари от Рим и Берлин даускори на всека цена победата си, обаче, дали ще сполучи е много съмнително, защото леалния испански народ ще продължи защитата си срещу фашистките войски

ГЕРМАНСКИЯ ИМПЕРИАЛИЗЪМ ЗАВЛАДЯВА СЪРБИЯ.

Германския крупен капиталиазъм прониква в стопанствено завладява Сърбия. Освен дето закупва една трета от нейните произведения, но и вътрешно се настанява.

В градът Ценица, Бошна, през май е била инсталирана четвъртата висока пещ Сименс-Мартин, която щела всека година да обработва по 30.000 тона стомана. Общата капаситет на производителност на целата инсталация е била 80 хиляди тона и строи се петта пещ.

За икономическото завладяване на Сърбия се състезават найвече Германия и Италия. И двете фашистки страни в началото на т. м. са испратили в Белград свои въздушни аероплани ескадри, за да демонстрират своята усъвършенствуваност и да се офертират на сръбското правителство.

От 17 т. м. Стоядинович е на ново на "гости" у Дучето в Италия. Той води преговори с Цияно от търговски характер за двете страни. Също са разменили мисли според съобщенията, относно, създането положение от "ашлуса" на Австрия и Германия. Според същите сведения Италия била наклона да закупи по-големо количество от произведенията на Сърбия, ако разбирасе и последната закупи от Италия аероплани, машини и текстилни произведения.

ПОД БЛАГОДАТНОТО СЛЪНЦЕ НА ХИТЛЕР.

В Германия според днешните управници всичко върви добре и в ред, и всички, бедни и богати, са доволни от хитлеровото слънце. Ама че народът не си дояжда хлеб и че мазнините ги гледа с бинокъл, това за нацистите управници не е толкова важно, а стига само да се запази производството и да се фабрикуват топове и цели планини от гранати и в касите на фабрикантите да се изливат цели реки от злато.

Никоя компания или фабрикант не може да се оплаче че не печели днес в фашистка Германия. Това най-добре показава годишния отчет на муниционната и оръжейна фабрика "Дие Деутче Вафен унд Муниционсфабрикен" в Берлин, показва една печалба от **(Следва на стр. 4-та долу).**

ПОД ВЛАСТА НА ЯПОНСКИЯ ФАШИЗЪМ

Извадки из едно писмо на един шанхайски гражданин до един свой приятел.

Драги приятелю:

Тук всичко бърже се промени. Шанхай е окупиран от фашистите. В тоя трогателен момент получавам твойте думи на солидарност. Шанхай най-големия и модерен град на Китай е напълно променен. В него на всека страна могат да се видят гранати, трупове, развалини и пр. В чуждестранните концесии — трупове и бежанци. След като нашата войска се отегли от Шанхай, градът се обърна в остров на терора. Всекидневно по улиците на града се появяват отсечени глави на китайци, с следната прсъда, залепена на хартия: "предупреждение за антияпонските елементи". Но въпреки всичко, туй не може да спре нашата антияпонска дейност.

Гладуващите и бежанците пълнят улиците на градът. След отеглянето на китайските войски от Шанхай, ние останахме откъснати от останалия свет. Кризата се задълбочи и достига страшни размери. Скъпотията е нечувана. Складовете на ориз са затворени поради неговото изчерпване. Пазарите са запустели. Ние сме принудени да формираме дълги опашки (редици) пред малкото "официални" магазини, за да получим една малка дажба от ориз.

Най-необходимите артикули фантастично се покачиха: ориза 80 %; месото 70 %; бобовите зърна 80 % и другите артикули с 60 на сто. Ние се считаме щастливи за дето се намираме още с живот. Много бежанци измират по улиците. От януари до февруари умреха от глад 1.345 деца. От започването на войната досега числото на умрелите от глад достига на 51.000. В чудестранните концесии има 2 милиона бежанци, които спят по улиците и се хранят с това което намерят в боклуците по улиците. Много от либералните вестници престанаха да излизат. Японците заплашват всеки вестник който се осмели да каже истината относно японския варваризъм. Доказателство за това е, че са хвърлени повече от десет бомби върху редакционните помещения на вестниците: "Вен—Вей—Пао" (английски вестник) на улица Фоочеу 346 и "Хирас Меинан Пао", (североамерикански вестник) на Ав. Едуард 7 — № 172.

По причина на войната безработицата страшно нарастна. Повече от един милион работници останаха без работа. Японците, под протекст че събират работници, ги лъжат и изнасилват, и свека която се противопоставя бива убивана. Тази е най-честната задача на японските войници.

Макар и да сме загубили Шанхай и Нанкин, войната не е загубена, а напротив, чувството против Япония, като нахлуваталка в нашата страна, расте бърже. Ненавистта е толкова голема, че тук в самия Шанхай, във от железопътната станция, японците не са сигурни. Групи от герижери, които е нашата фундаментална стратегия, непристанно нападат нахлувателите.

В край моето положение е много опасно, ако цензурата отвори моето писмо. За това аз ти пращам това писмо разделено на неколко бележки, за да избегна всеко подозрение. Вътре в едно английско списание ви испращам моите "спомени". Очаквам твоето писмо.

Осега Кан.

Шанхай, 24-4-38.

ХРИСТО БОТЕВ

Роден на 25 декември 1848 год. убит на 2 юни 1876 год.
(По случай годишнината от смъртта му).

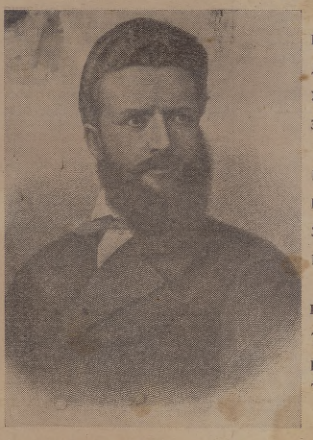

Но... стига ми тая
награда —
Да каже нявга народът:
Умре сиромах за правда,
За правда и за свобода...

Грабат от народат гладен,
Граби подъл горбаджия,
За злато търговец жаден
И поп с божа литургия.

Подкрепи и мен ръката,
Та кога възстане робат,
В редовете на борбата
Да си найда и аз гроб'т!

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ

Роден в Кукуш на 30 септември 1898 год. и умрел на 18 юни 1923 год. в София

Едва ли има в България днес поет като македонецът Христо Смирненски който да се ползува с голема слава и почит вред българските трудящи се маси. Не че България е немала и нема поети,

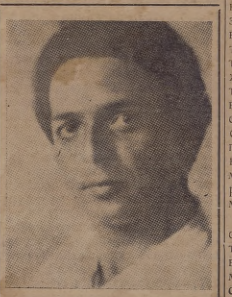

Хр. Смирненски

напротив, тя е имала и има много поети и днес, обаче над всички тези поети само двама се издигат над тех, а имено двамата Христовци — Хр. Ботев и Хр. Смирненски. До като другите поети още прижве са мъртви забравени, то и двамата Христовци след смъртта си живеят с своята поезия в душите на широките народни маси в България. Защото народните маси в България се вдъхновяват от техната поезия и не от пададат дуумя в борбата срещу новите кърджалии — фашистките пълчища.

Обаче Христо Смирненски като македонец не е посветил нито едно стихотворение на македонската национална кауза. Може би за туй защото не му е останало време, защото желтата гостенка, туберкулозата, го грабна още твърде млад, в разцвета на своя живот, едва 24 годишен. Но за това пък той в краткия си живот, — а тоя живе в оная епоха след война, когато подемът на социалната борба застрашаваше господството на капитализма, — въпе борбите на синоблузите и морни бледолики братя, пролетарийте, което ще рече и тези на македонските работници.

По случай годишнината му от смъртта, поднасяме на нашите четци едно от хубавите му стихотворение **"Въглекопач"** и един хумористичен разсказ — **"Как ще си умра млад и зелен."**

Христо Смирненски е един от редките нещасни щастливци: нещастен защото смъртта не го остави до дочака новият строй, за който той се бореше и го възневаше и щастлив защото чрез своята революционна поезия той ще живее в потомството.

Днес поезията на Смирненски е знаме на българските работници, обаче близък е денът когато тя ще стане знаме и на целите трудящи се македонски маси в борбата им за окончателното освобождение от желтия метал.

МЕСЕЧЕН ПРЕГЛЕД.

51.604.000 марки срещу 37.720.000 през 1936 год. В същия отчет се казва че фабриката се разширила като през финансовата 1937 год. и че при Любек е открила свой клон веч работел.

КИТАЙ.

Японското нашествие в Китай продължава. Приблизително една година как японските милитаристи убиват и грабят китайския народ. Атаките на японските милитаристи за пълното подчинение на китайското население още немалем успех, защото насрещта си те имат вече обединен китайския народ и храбро се бие срещу тех.

Озлобени от това упорство на китайския народ, японците бесно атакуват и бомбардират беззащитното население на градове и села. Техния варваризъм и избива не на мирното население се прояви в последните бомбардирания от авиацията на градът Кантон, където са убили повече от 8 хиляди души, и в разрушаването на бентовете (стените) на Желтата река, която сега разливала своята вода вън от коритото си и залива цели провинции, като наводнява и унищожава всичко живо. Според последните съобщения от това наводнение, предизвикано от японските бомбардирания, щели да пострадат около 50 милиона жители.

С избиване и удавяне японците искат да доминират китайския народ, обаче на последък той чрез своята **8 армия** съставена от комунисти наново им е нанесъл големо поражение в провинцията Шанси.

Според исчисленията на чужди воени лица от кога започна войната между Китай и Япония, 7 юли 1937 год., убитите възлизът на 750 хиляди и 1.750.000 ранени воени и цивилни.

СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ ЩЕ ЗАЩИЩАВА ЧЕХОСЛОВАКИЯ.

Германския фашизъм продължава да заплашва съществуването на Чехословакия. В краен случай, е заявил Хейнлейн, Германия ще предприеме една прека акция за да присъедини южните германци (судетен) в границите на сегашния Рейх.

Съветския ембахадор в С. Щати, Трояновски, на едно събрание е заявил: че Съветския Съюз е готов да защити Чехословакия с Франция ако бъде нападната. Съветския Съюз също е бил готов, според Трояновски, да защити и самата Франция. Даже може би — е сказал — да бъдем повикани да защитаваме и големи сили.

Един виш чешки функционер е заявил: "Чехословакия ще се бие до последния си човек. Ще предпочтем да се бием преди да отстъпим една педа от нашата територия, и ако е нужно ще се бием без Франция и Англия. Велико Британия требва да разбере, че ако ни хвърлят в пътят на отчаянието, можем да отворим и ще отворим вратите на Съветска Русия."

"Makedonsky Glas" ("La Voz Macedónica") es organo oficial de La Sociedad Macedónica Progresista de Buenos Aires y sus tareas principales son: Trabajar para organizar y unificar la emigración macedónica en la Republica Argentina en una Alianza Macedónica, que tendra que apoyar moral y materialmente la lucha del pueblo macedónico — esclavisado y oprimido, que lucha contra los Estados opresores de nuestra tierra natal — M a c e d o n i a — y por su constitución en una republica Macedónica Independiente. —